

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

PIK XCI. Ч. 20. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 2-го ЛЮТОГО 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 2, 1984 No. 20. VOL. XCI.

Посадник Джерзі Сіті вшанував Роковини української державності

Мейор Дж. МекКен (на задньому плані, зліва, біля щогли) з українською групою.

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Посадник цього міста Джералд МекКен пошанував місцеву українську громаду, як і його попередників, вже 31-й рік підряд, проголошуючи 22-го січня Днем Української Незалежності та вшанувавши український синьо-жовтий прапор на ратуші міста поряд американського зоряного прапора. Ця церемонія відбулася в четвер, 19-го січня, в приміщеннях Мської ради та в присутності представників місцевої громади та УНСоюзу і В-ва „Свобода“, які, як відомо, мають своє приміщення в цьому місті.

Слід пригадати, що власне Джерзі Сіті було першим містом, в якому в 1954 році започатковано цю вже традиційну відзначення роковин проголошення Актів Незалежності і Соборності України, а з тим і своєрідне визнання міськими і стейтськими властями права українського народу на волю і незалежність.

Дітройт вшанував роковини державності і соборності

Дітройт, Миш. (В.П.). — В п'ятницю, 20-го січня ц.р., хоч термометр показував біля 10 степенів нижче зера, понад 20 представників різних організацій під проводом д-р Маруся Бек, Емілія Запорожець і М. Вікторка взяли участь у святочному піднесенні українського національного прапора тут біля будівлі міста-повіту. Гордо мав на високий щоглі блакитно-жовтий прапор побіч зоряного американського і тим сповідавши населенню обабіч ріки Дітройт, ЗСА і Канади, що почастили урочисті відзначення роковин проголошення державності і соборності України — історичних Актів 22-го січня 1918 і 1919 років. До спільного святкування цих роковин з українською громадою закликали все населення Дітройту та стейту Мишигана раніше підписаними прокламаціями губернатора Джеймса І. Бленчера і мейора Колмена А. Янга. В короткій промові д-р М. Бек висловила поспитну віру, „що прийде час, коли замість у далекому Дітройті, підноситься український національний прапор у рідному Києві“.

У неділю, 22-го січня, майже в усіх церквах метрополії були відправлені Богослужби в честь українського народу. Відчасного поплудня численні учасники заповнювали простору

групи входили ще: головний касир УНС Уляна Дячук, деякі працівники Головної Канцелярії і В-ва „Свобода“, Стефан Миколайшин (УККА), Стефан Чуйко (Корпорація Народний Дім), Галина Гаврилюк і Євгенія Рубчак (США), Микола Шеремета і Степан Островський (Округа УНС) о. Іван Височанський, парох української католицької церкви св. Петра і Павла, Франц Колодій („Самопоміч“), суддя Роберт Челок, Олесь Благітас, член Ради контролю чинів при міській управі, Василь Бойко (ООЧСУ), Оксана Шеремета (США), пластунки Григорія Кушнір і Роман Шевчук, Михайло Вархол та інші громадяни. Як і кожного року участь в церемонії бере шеф місцевої поліції Джон Фрэнк, який гордиться своїм українським „корінням“.

Після відчитання прокламації мейор МекКен дав наказ висунути український прапор на щоглі ратуші, що й зроблено під спів „Ще не вмерла Україна“ присутніх громадян.

авдиторию Фіндджералд школи, де відбувся святочний концерт. На відкритті сцени красувалися золотистий тризуб і дати святих історичних подій України та ціла низка організаційних прапорів.

Американський гімн відспівав соліст-баритон Ярема Шарук під фортепіановий супровід Лесі Кізіми, а відтак з гурдом учасників пронеслося могутнє „Ще не вмерла Україна“. Зенон Василькевич, голова Метрополітального Відділу УККА, коротким вступним словом відкрив програму, вітаючи біля 1.500 зібраних учасників, серед них духовенство обидвох церков, колишніх воєнк українських армій, між ними Дмитра Герчанівського, учасника і живучого свідка проголошення ІУ Універсалу на Софійській площі в Києві 1918 року. Привітав представників стейтської легіації, міських управ Дітройту та інших доволених міст, а теж представників поневолення Москвою народів: литовців, естонців, албанців, словаків, поляків, румунів, чехів і хорватів.

В офіційній частині Дана Феденко, нещодавно вибрана краля української преси, відчитала прокламацію губернатора Бленчера, якою він проголосив 22-го січня 1984 року „Днем Української Незалежності“.

Усі фільми будуть мати англійські підзаголовки. Вони будуть висвітлені не у головній бібліотеці, а у її відділі, Джефферсон Маркет, що міститься на Авеню оф Америка ч. 425. Вступ на показ фільмів є вільний.

Покажуть український фільм в публічній бібліотеці Нью Йорку

Нью Йорк. — Найбільша публічна бібліотека Нью Йорку, що міститься при 42-й вулиці і 5-й авеню, проголосила показ серії міжнародних фільмів, що будуть показані кожного четверга в місяцях лютому і березні о год. 6:00 по полудні.

Поміж широко відомими фільмами, які будуть висвітлені — фільм Роберта Росселліні про Людвика XIV чи фільмова персія „За-

чарованого флейту“, опери Моцарта — у четвер, 22-го березня ц.р. буде висвітлений український фільм „Тіні забутих предків“, що здобув світовий розголос.

Усі фільми будуть мати англійські підзаголовки. Вони будуть висвітлені не у головній бібліотеці, а у її відділі, Джефферсон Маркет, що міститься на Авеню оф Америка ч. 425. Вступ на показ фільмів є вільний.

НТШ запланувало ряд конференцій

Нью Йорк. — З канцелярії Наукового Товариства ім. Шевченка повідомляють, що весняний сезон публічних конференцій та доповідей розпочнеться річною конференцією на українсько-польській темі, що їх влаштовують НТШ, Українська Вільна Академія Наук та Польський Науковий Інститут у Нью Йорку.

В минулому році така конференція відбулася у приміщеннях Українського Інституту Америки і її господарем було НТШ і УВАН. А в цьому році, на зміну, буде подарем конференції буде запланований Польський Інститут і конференція відбудеться в суботу, 10-го березня ц.р., в приміщенні того Інституту під числом 59 Схід 66-та вулиця. В конференції візьмуть участь від НТШ і УВАН професори Марта Богачевська-Хом'як, Григорій Грабович і Орест Субтельний, а від Польського Інституту професори Станіслав Баранчак і Фелікс Гросс та редактор Влодзімеж Бончовський. Конференцію відкрив проф. Тадеуш Громеда, українських доповідачів представив ред. Іван Кедрич-Рудницький, голова Комісії українсько-польських студій НТШ а закрис проф. Тарас Гун-

чак від УВАН. Конференція проходитиме в трьох мовах: українській, польській і англійській.

У суботу, 7-го квітня ц.р., під числом 63 Четверта авеню, побіч Астор плейс, відбудеться 4-та річна конференція Шевченкознавства, в якій візьмуть участь дійсні члени НТШ професори Юрій Шевельов, який матиме доповідь на тему „Слов'янські ріки: Шевченко проти Пушкіна?“, Богдан Рубчак на тему „Питання батька в поезії Шевченка“ та Петро Одарченко на тему „Збірники праць 25-ої 26-ої наукових шевченкознавчих конференцій в Києві. Провід конференцій — проф. Леонід Рудницький, науковий секретар НТШ. Конференція розпочнеться о год. 4-й по полудні.

У суботу, 5-го травня ц.р., відбудеться в домі НТШ конференція присвячена 45-річчю смерті Михайла Драг-Хмари, члена славетного гурту київських класиків, в якій візьмуть участь д-р Оксана Драг-Хмара Ашер, донька поета, проф. Василь Лев, проф. Томас Бірд, ред. Роберт Шпеллер, видавець листів Драг-Хмари зі заслання, які саме появились з друку в англійській мові, й інші.

Уряд УНР протестує проти участі СССР в Олімпіаді

Сан Франсіско, Каліф. (ОУПС-УІБ). — Перебуваючи в Каліфорнії, голова ексильного Уряду УНРРеспубліки д-р Ярослав Рудницький протестує проти участі цьогогоричних Олімпійських Ігор у Лос Анджелесі й советській в них участі.

Всупереч загальному прийняттю американські опінії, що підсоветські змагання як „Russians“ репрезентуватимуть СССР як цілість, голова Уряду склав меморандум на адресу президента Міжнародного Олімпійського Комітету Дж. А. Самарача й голови Олімпійського організаційного комітету в Лос Анджелесі Пітера Ібертотта, вказуючи на основну аналогію цьогогоричної Олімпіади — плановані виступи підсоветських змагунів без їхньої національної ідентифікації, як україн-

ців, білорусів, литовців, лотвиш, естонців тощо. Замість спорту уряд СССР провадить політику русифікації на цьому міжнародному полі, забороняючи олімпійцям виступати під власними національними прапорами.

В зв'язку з цим автор меморандуму пропонує не допустити СССР до цьогогоричної Олімпіади, бо уряд СССР не визнає ідентифікації й групування змагунів згідно з їхньою національною приналежністю. Тільки таким чином — пишеться в меморандумі — уряд СССР зрозуміє, що „міжнародна спортова спільнота не годиться з імперіалістичними акціями Москви в ділянці спорту й надуживанням людських і національних прав у ньому“.

Відбудеться чергова виставка

А. Оленської-Петришин

Морріставн, Н. Дж. — Чергова виставка картин мисткині Аркадії Оленської-Петришин відбудеться тут в приміщенні мистецького музею при Норманді Гайтс роуд, від суботи 4-го лютого до неділі 18-го березня.

Це вже друга з черги виставка картин мисткині в цьому музеї. Перша виставка втішалася великим успіхом відвідувачів і отримала добру факхову критику англомовної преси. Особливо позитивно оцінила її праці Айлін Ваткінс в газеті „Стар Леджер“.

Мисткиня народилася в Україні і прибула до цієї країни зі своїми родичами в 1949 році. Магістерку з мистецтва отримала з Гантерського коледжу, а її безпосередніми вчителями мис-

тецтва були такі відомі професори як Роберт Мотервелл і Вільям Базіотіс. Мистецькі твори А. Оленської-Петришин виставлялись раніше в Бодлі галерії в Нью Йорку, в Корт галерії в Чикаго університеті, в Торонтоському і Мериландському університетах, Українсько-Канадській Мистецькій Фундації, в Українському Інституті Модерного Мистецтва, в Оксфордській галерії в Едмонтоні, Канада, і в стейтовому музеї в Нью Джерсі. Її праці знаходяться в багатьох приватних колекціонерів ЗСА, Канади, Франції, Німеччини, Великобританії, Китаю та інших країн.

Бажаючи взяти участь у відкритті виставки повинні зголоситися телефонічно на число згаданого музею (201) 538-0454.

Товариство Бандуристів випустило платівку

Нью Йорк. — Товариство Бандуристів, що створилося два роки тому, зібравши учасників літніх таборів, які щоліта влаштовує Капеля Бандуристів ім. Шевченка, зі спільним репетитором під диригуванням маестра Григорія Китастого, випустило платівку під назвою „Літа молоді“.

На одному боці платівки пісні: „Ой, з-за гори кам'яної“ М. Леонтовича, „Хва козак за Дунай“ ар. Г. Китастого, „Весела річечка“ Бойко-Філіпенко, „Сирітка“ ар. Ялиневича, від бандури Г. Китастий, сольно Уяна Клюфас, „Ой, попли-

ви, утко“ обр. М. Опришко. На звороті — інструментальна в'язанка з твору „Байда“ Г. Хоткевича, „Як поїхав мій миленький“, ар. Г. Китастий, „Шов козак ліс без ліщини“ М. Леонтовича, сольно: Наталка Гончаренко і Михайло Сердюк, народна пісня, солістка Ліза Лукашенко, „Дозволь мені, мати“, народна пісня; та „Ой, із-за гори — у неділю пію“, ар. Г. Китастий. Платівку можна придбати за 8 дол. в Товаристві Бандуристів: Society of Ukrainian Bandurists, 84-82 164 St., Jamaica, N.Y. 11432.

Дж. Кеннан все ще говорить про зв'язки з СССР

Нью Йорк. — Колишній посол в Москві Джеймс Кеннан, виступаючи тут з нагоди ювілею ньюйоркського стейтського університету, заявив, що не вважаючи на неспішність співпраці на вершинах, і брак порозуміння між урядами ЗСА і СССР, американські організації й індивідуальні громадяни повинні вдержувати зв'язки з Москвою на нижньому рівні і тим самим співпрацювати з СССР аж до часу поки не зміняться політичні настрої в світі, а політичні лідери не визнають koniecznosti такої співпраці, без якої не можливо буде забезпечити мир і виступувати війну, як розв'язку конфліктів між державами.

„У мене, як колишнього амбасадора, залишилося дуже сумнівне враження про перетракати на „гори“ здібність розв'язувати конфлікти. Це може статися тільки з допомогою зацікавлених у співпраці народів“, — заявив Дж. Кеннан присутнім. Він, очевидно, не відкидає koniecznosti розмов на найвищому державному рівні, але успіхи таких розмов можуть бути тільки тоді, якщо обидва народи започаткують на нижньому рівні, співпрацю на науковому, культурному, торговельному, виміні студентів досвід з різних ділянок праці.

Кеннан свідомий того, що наукова співпраця, чи тільки обмін науковцями з тоталітарною державою може бути використаний нею для своїх пропагандистських цілей і поширення шпигунства. Дуже часто в ролі

науковців приїжджають, і приїжджали раніше, не вчені, а спеці КГБ, але цього, на його думку, не треба боятися, бо „демократична система настільки сильна в своїх основах, що її не можуть захитати чи зруйнувати, як дехто думає, поліційні агенти“.

Президент інституту для міжнародних наук Річард Красно підтримав на символічній міркування Дж. Кеннана, кажучи, що зв'язки і обмін думками між урядовими чинниками Зєднаних Стейтв Америки і Советським Союзом та іншими комуністичними державами стоять на найнижчому рівні від багатьох років. Крім того, додав він, СССР випередив ЗСА у приділенні стипендій для студентів з країн так званого Третього світу і Латинської Америки.

Заступниця головної бібліотекари Конгресової бібліотеки ЗСА Керол Німайр похвалилася, що бібліотека, не вважаючи на напруження відносин, не переривала співпраці з одним з комуністичних держав, включаючи Кубу і окупований і советськими військами Афганістан. Вона закликала учасників робити всякі старання для випрунення політичної ситуації і до продовження співпраці на культурному й науковим рівнях.

Політичні спостерігачі відмічють, що ліберальні кола в ЗСА такі симпатичні влаштованню в різних частинах ЗСА, а їхньою метою є заставити Уряд змінити курс і повернутися до політики детанту, великим прихильником якої весь час був Дж. Кеннан.

У СВІТІ

ДЕРЖАВНЕ РАДІО Сомалі повідомило в понеділок, 30-го січня, про те, що шість етіопських військових літаків бомбардували північнозахідні райони Сомалі, вбивши при тому 40 осіб, а 80 поранивши. Радіо столиці Сомалі, Могадішу, повідомило, що основна маса жертв — це студенти бомбардованої школи в прикордонному місті Борама, 65 миль на північний захід від столиці провінції Гаргейза. Етіопські літаки советського виробництва МІГ бомбардували також інші місцевості, але школи там були незначні.

ТРИ ФРАНЦУЗЬКІ ЛІКАРІ, які працювали в зонах діяльності афганських повстанців, заявили в понеділок, 30-го січня, в Нью Йорку, що за останні місяці кампанія советських і афганських урядових військ проти повстанців в основному зосереджена на цивільних об'єктах. В советській загарбницькій термінології це називається „знищення матеріальної бази афганських бандитів“, а насправді це нищення всього живого і неживого на шляху до опанування нескореним народом. „Навіть загублені в горах три-чотири нещасні хатини не можуть врятуватися від советських бомб“, — сказав лікар Паскаль Матей. Лікарка Люренс Ломонієр заявила: „Ми всі знаємо що є мільйони втікачів, які покинули Афганістан. Але є ще другі мільйони так званих внутрішніх втікачів“. І цих внутрішніх втікачів, більше, а доля їх набагато гірша — советські окупанти знищують їхні ділянки і поля, а допомогою ніякої нізвідки. Всі троє були спіймані советськими військами і обвинувачені в шпигунстві. Лише втручання уряду Франції та прохання французької комуністичної партії допомогли врятувати трьох французьких лікарів з советського полону.

ЕГІПЕТ ЗАЯВИВ, що він прийматиме запрошення Організації ісламської конференції та підтрестатся в членство тієї організації, в яку входять 45 мусульманських країн.

КЕРІВНИК АМЕРИКАНСЬКОЇ делегації на переговорах про зменшення кількості стратегічного озброєння Едвард Ровні заявив у понеділок, 30-го січня, що ЗСА та СССР є в стані „зробити перелом“ у цих переговорах, якщо Москва погодиться на відновлення переговорів. Виступаючи перед кореспондентами після зустрічі з президентом Роналдом Регеном, Ровні представив деякі зміни в попередньому становищі та заявив, що Адміністрація хотіла б розглянути можливість об'єднання переговорів про обмеження стратегічних озброєнь з переговорами про обмеження ракет середнього засягу, якщо советська сторона погодиться на такий план.

ІЗ САЛЬВАДОРУ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що серед товарів, які продаються на галасливому центральному ринку провінційної столиці Сан Вісенте, є продукти харчування, які ЗСА передали Сальвадорі як дар: на великих мішках пшениці, муки, кукурудзи, рису, подарованих ЗСА, так і написано „Не для продажу або обміну“, але сальвадорські спекулянти, мабуть, не знаючи англійської мови або розраховуючи, що покупці не знають її, безсоромно і відкрито продають подаровані продукти харчування.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Роналда Регена видала розпорядження щоб одиниці репортер, який передає вісті із ЗСА кубинському пресовому агентству, залишив країну. Державний департамент повідомив у понеділок, 30-го січня, що репортер Роберт Рутка, канадський, який має свій осідок у Нью Йорку і який має договір з кубинським агентством Пренса латина передавати вісті із ЗСА, буде висланий з ЗСА за відмову зареєструватися на отримання спеціального дозволу на ведення справ з Кубою, яка вважається „ворожою країною“.

ДЕМОКРАТИ ВИМАГАЮТЬ ВІДТЯГНЕННЯ ВІЙСЬК З ЛИВАНУ

Вашінгтон. — Лідери демократів у Палаті Репрезентантів узгіднили у вівторок, 31-го січня, текст резолюції, яка вимагатиме від президента Роналда Регена розпочати „скоріе та упорядковане виведення“ контингенту морської піхоти з Ливану.

Лідери зігнорували протести у своїх власних рядах, які вимагали включити в резолюцію визначений термін виведення військ. Прихильники визначення дати виведення мотивували цей пункт тим, що будь-яка резолюція, яка не встановлює часу виведення є пуста заява. Правдоподібно вони внесуть ще поправку в той час, як резолюція буде поставлена на голосування в Палаті Репрезентантів через кілька тижнів.

Лідери демократів вважають, що визначення точної дати обмежить дії Президента, викличе несприятливу критику політики демократів і, можливо, викличе певну кризу. Але у відповіді

критикам і щоб задовольнити їх мову резолюції, яка критикую Президентів „знаючи різкішою“, ніж вона була в попередніх проектах резолюції.

Запропонована резолюція, яка обговорюватиметься ще на зборах демократичної партії в середу, також вимагає від Президента, щоб він видав відповідну заяву до 30-ох днів в якій були б подані подробиці плану виведення морської піхоти і замінення її військами інших країн.

Такий крок демократів представляє узгоджену резолюцію, яка не має сили закону. Президент не зобов'язаний виконувати її, але вона зробить великий тиск на Президента, щоб він щось зробив у цьому напрямі. Якщо Президент і надалі „залишиться бездіяльним на таку вимогу Палати Репрезентантів“, Конгрес очевидно знайде інші шляхи, щоб добитися свого“, — сказали лідери демократів.

В ПОЛЬЩІ ПІДВИЩИЛИ ЦІНИ НА 10 ВІДСОТКІВ

Варшава, Польща. — Ціни на основні продукти харчування підвищили в Польщі з першого лютого в середньому на 10 відсотків. В офіційних повідомленнях сказано, що початкова реакція населення була спокійною. Все такі військовому режимові генерала Войцеха Ярузельського вдалося різним викрутками втихомирити хвилю народного обурення проти майже щорічних підвищень цін.

Офіційне пресове агентство „ПАП“ повідомило про збори робітників на підприємствах всієї країни, які висловлюють незадоволення підвищенням цін, але повідомлень про якісь рішучі протести не було поки. Лише в одному випадку після Служби Божої в католицькій церкві в південнозахідному промисловому місті Вроцлаві декілька сотень вірних пробували організувати демонстрацію, але як тільки появилася поліція, люди розійшлись.

Спочатку уряд планував набагато більше підвищення цін з початком нового року, але зваживши на різні всенародні протести, потім уряд відклав на деякий час

підвищення цін, а їх висоту дещо знизив.

Уряд вирішив поступати цього разу обережніше з підвищенням цін, бо саме підвищення цін у минулому дали поштовх до народних виступів і бунтів, які викликали політичні кризи в 1956, 1970 і 1980 роках. Останнє намагання підвищити ціни в 1980 році змело комуністичну верхівку зі своїх керівних посад, викликало цілий ряд страйків і в результаті породило вільну профспілку „Солідарність“.

Офіційні представники уряду заявили, що проконсультувалися з народом, уряд вирішив збільшити ціни лише частково, що є крайнє необхідним для полегшення важкого стану польської економіки.

Щоб уникнути ризиків протестів і заворушень, уряд вирішив наперед проголосити плани збільшення цін та обговорити їх з народом. Обговорення тривало два місяці. Проти підвищення цін виступали підпільні лідери забороненої профспілки „Солідарність“, Католицька Церква і навіть новостворена урядом профспілка.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН, виступаючи перший раз як офіційний кандидат Республіканської партії на перевибір на другу каденцію, піддав сильній критиці справу неконтрольованих абортів і закликав привернути Бога і дисципліну до класичних приміщень в усіх публічних школах, згідно з традицією американського народу. Президент планує розгорнути в цьому напрямі широку кампанію всього цього року, не вважаючи на те, що він не має жадного контркандидата з Республіканської партії, з яким мусів би змагатися за номінацію на Конвенції. Р. Реген, як кажуть стратеги Республіканської партії, виступатиме в різних містах ЗСА по кілька разів на місяць. Вони не виключають також спільних республікансько-демократичних дебатів про принципи американської внутрішньої і закордонної політики, але про такі плани ще за скоро говорити сьогодні.

СОВЕТСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ТАСС, повідомившись про проголошення кандидатури президента Роналда Регена на перевибір, сильно заатакувало його особистість і американську законоруду й оборонну політику в загальному. На думку ТАСС це чотири роки президентури Р. Регена може довести до світової катастрофи, або серйозних конфліктів, які і без того існують у світі. Юрій Корнілов, політичний аналітик ІАССУ і автор нападу на Президента ЗСА, заявив, що було б дуже ризиковано переобирати людину на становище президента великої держави, яка своєю діяльністю розпочала від збільшення арсеналу ядерної зброї. Очевидно, політичні західні лідери засудили у принципі таке становище СССР, яке є вмішуванням у внутрішні справи ЗСА. Один з американських коментаторів звернув Корнілову увагу, що він особисто ніде не зустрічав у західній, зокрема американській пресі, подібної критики на адресу Юрія Андропова, який є також офіційним кандидатом до „найвищих державних органів“.

ПЕРША ЛЕЙДІ НЕНСІ РЕГЕН заявила кореспондентам, що вона, очевидно, турбується безпекою свого мужа, але ця справа не була децидуною його рішення кандидувати на другу каденцію, бо „страх не може бути частиною людського життя“ і „людина не може вічно жити в страху“. Розмовляючи з журналістами у головній виборчій квартирі Р. Регена у Вашингтоні Перша Лейді підкреслила, що вона передбачає затяжну передвиборчу кампанію, але у цій боротьбі її муж напевно переможе, бо він все таки користується довірою у більшості жителів американського народу, проблемами якого він живе кожного дня. Н. Реген рівночасно заповіла, що вона також бртиме активну участь в передвиборчій кампанії.

СВОБОДА

SVOBODA USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members \$1.25 a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Реген — Буш

Коли в неділю, 29-го січня 1984 року, о годині 10:55 вечора президент Роналд Реген проголосив офіційно, що він і віцепрезидент Джордж Буш кандидують на другу каденцію урядування в Білому Домі, то це не була ніяка несподіванка. Ще того самого дня популярний ньюйоркський щоденник "Дейлі Ньюс" звернув увагу, що Республіканська партія виплатила зі свого виборчого фонду всім радіо-телевізійним компаніям 400,000 дол. на п'ятихвилинний виступ Президента не на те, щоб довідатися, що вона не має кандидатури. Зрештою, вже в кількох своїх останніх публічних виступах і в проголошеному у цьому місяці зверненні до обох палат Конгресу про Стан Унії Роналд Реген давав недвозначно пізнати, що треба закінчити розпочате діло — що вказувало виразно на те, що він вважає першу каденцію свого урядування тільки за половину своєї місії, яку має завершити другою каденцією. У лютому цього року він скінчить 72 роки, але знаходиться у такому доброму стані здоров'я і виступає як бацьоро й моторо, що ніхто з його противників не побороє його кандидатури з уваги на вік.

Проте Роналд Реген і Джордж Буш не матимуть легкої передвиборчої кампанії. Це правда, що останнє звітження найповажнішого професійного опитового бюро Галлупа ствердило, що 55 відсотків опитуваних заявили за Регена, а не за будь-якого з його демократичних суперників, — отож Реген все ще користується великою популярністю. Але він має проти себе не тільки особи демократичних кандидатів, а організовані табори суспільства, що їх не можна легкокопати. Проти Регена і його консервативної політики є всі демократи-ліберали, є центральні робітничі спілки, є чорні й "кольорові", серед яких є найвищий відсоток безробітних, які потерпіли від політики "затисненого пояса", яку провадить Реген. Проти Регена є всі ті, які не хочуть допустити до повороту молитви у школах, є проти нього також більшість жінок, обурених принциповим становищем Регена проти абортів.

Тому не можна спрощувати проблеми листопадових виборів до твердження "вийде знову Реген". Це правда, що він протривав інфляцію, він зменшив безробіття, привернув довір'я маси громадян до майбутності, тому зросли інвестиції в промиселі і торгівлю, поживався будівельний рух, зріс престиж Америки за кордоном. Сам Реген діє також чаром своєї індивідуальності і має таких звеличників, як ні один з вісьмох демократичних кандидатів. Але поруч із такими наявними успіхами (що їх його демократично-ліберальні противники заперечують) він мав за останні три роки і поважні невдачі: всебічна підтримка для піддиктаторського уряду в Ель Сальвадорі і сприяння партизанському рухові проти комунофілського режиму в Нікарагуа не завело миру і ладу у Центральній Америці. Активна участь в міжнародній військовій експедиції до Ливану, щоб допомогти тамашньому уряду довести до замирення громадянську війну і довести до замирення арабського світу з Ізраїлем — мало трагічні для Америки наслідки в загибелі вже 259-о американських воєнків у Бейруті. Також на внутрішньому американському ґрунті вказується на все ще астрономічно високий дефіцит державного бюджету, а в центральній для всього світу проблемі миру — зросло напруження між ЗСА і СРСР. Реген твердить, що Америка ніколи ще не була така сильна і безпечна і що він змагає не тільки до редукції атомової зброї, а повного її знищення, але опозиція орудує безскупупольно демоагогією, що Реген довів Америку до поглиблення нужди в народі та над берег війни.

Досвід минулого доказав, що опитові бюра можуть помилятися. Вже не одні вибори принесли несподіванки. У листопаді цього року виявиться, чи в американському суспільстві настав поважний і тривкий зворот в сторону консерватизму — бо в такому випадку листа Реген-Буш знову віднесе "північну перемогу". Але може показатися, що ворожа Регену і його політиці коаліція матиме чисельну перевагу. Волтер Мондейл має за собою стаж колишнього сенатора і колишнього віцепрезидента, сам собою він статний, репрезентативний. Очевидно, він не така індивідуальність, як Роналд Реген і його тактика всім на всі сторони давати обіцянки може вдарили по ньому бумерангом, але покищо він має з-посеред всіх вісьмох демократичних кандидатів найбільші шанси.

Смішно було слухати безпосередньо після виступу Регена в минулу неділю, як один за одним кожний з вісьмох демократичних кандидатів "запевняв", що він дістане номінацію від своєї партії і є одиницею, який може перемогти Регена. В ході передвиборів багато тих кандидатів відпаде. Але, мабуть, правду казав той коментатор, який передбачав, що вигра у листопадових виборах буде невеликим числом голосів.

Український народ є напередодні чогось небуденного, неповторного. Ми на перехресті тисячоліття! Чи не привілей це й велике щастя бути свідком тисячолітньої епохи? Христової епохи. Христової епохи в Україні! Ось, ось і перед нами 1988 рік. Дай, Боже, нам усім його дочекатися, щоб у глибокому заворушенні радості, бож святкуватимемо ювілей ювілей.

Чи готові ми до того великого свята? Чи сумом приходиться постерегти, що ми ще не почали хоч би серйозніше застосовувати над тим, як розгорнути нашу п'ятирічну, що робити, як себе вести, що наголошувати, кого славити, що заплянувати, як заплянувати не реалізувати, чого досягти?

Чи не найвища пора почати думати та вирішувати в нашій свідомості рішення, які були б бодай якимсь скромним відблиском того божественного світу, який є відвічний Христос, який жив і живе в різних обставинах на протязі тисяч літ на українських землях?

Подумаймо як почати підготовку. Розгляньмо сучасну ситуацію в нас, серед нас і довкола нас. Спостережимо, на якому треба буде розмалявати яким кольором тисячолітні слова українського народу, слова любови та вірності: Слава Христові!

Чи зуміємо єдиними устами, ширі й могутню піднести цей чудовий охлик? Не зважаючи на неперешкоди, не українське тло безнадійно погоне, майже розпучливо застрашує.

Окупант України веде те-

Богдан Тарнавський

НАШЕ ХРИСТИАНСЬКЕ ТИСЯЧОЛІТТЯ: ЧИ МИ ГОТОВІ?

Пер-один з найбільш східних наступів, прикриваючись навіть ім'ям самого Христа. Загарбавши нашу землю, намагастяся теж знищити душу нашого народу. Москва, зрозумівши, що Російська Православна Церква може бути добрим інструментом у процесі насильного витиснення українців і білорусів в один російський нарід, інструментом часто кращим і ефективнішим від комуністичної партії та самого КГБ, доручила московській патріархії готувати тисячоліття Російської Православної Церкви. Основні святкування будуть переведені в Київ, "першому центрі російської церкви", висловлюючись советською термінологією.

У зв'язку з тим советський уряд дав патріархії широкі можливості: подаровано їй великий модерний видавничий комплекс із пресами, електронічно устаткованими друкарнями із спроможністю продукувати ілюстрації та образи в розкішних кольорах. Вони мають виготовити величезні тиражами спеціальні ювілейні люксові видання. Від початку 1983 року "Журнал московської патріархії" дістав наказ подовіти свій об'єм. Духовні семінарії цієї режимової церкви значно збільшили число питомців, щоб поширити апарат Російської Православної Церкви зокрема в Україні.

Большевики включають

створили собі месіянстичну концепцію, що власне та "мученицька церква" несе хрест за все людство.

Та ж Російська Православна Церква, використовуючи сумнівні зацікавлення Американської Прес-бютеріїальної Церкви, почала вже з нагоди тисячолітньої телевізійної програми, що складається з кількох частин. Програма зладжена й виконана дуже ефективно, при тому Українська Церква включена там до російської.

Немає де правди діти. Українському майже ніхто не цікавиться, а ще менше співчуває її стражданням, її незавидній долі. Навіть в енергійному, повному відданості й широті місіїному русі кількох християнських деномінацій в Америці, які з великою заповиальністю ширять Христову-Евангелію на всі кінці світу, говориться, підготовляється, друкується і розповсюджується до Советського Союзу "Байбелс Інрашен лентгедж". Мучеництво Української Церкви лише десь-колись якось добра душа згадає.

Потребу українських християн не добають. Християни вільного Заходу молотяться за Росію, за її нарід, Богу дякують за тих людей молитви. За навіщення Росії до Христа і нам треба молитись. Однак, це зовсім природно, що серце наше здригається перш за все в болі з приводу скорбот та терпіння України. Мабуть, в Україні тепер, це більше як коліс, трагічно звучать слова старинної думи: виростають нехрещені козацькі діти.

(Продовження буде)

„Шляхами Золотого Поділля” — Регіональний збірник том III

В серії Українського Архиву — Комісії Регіональних Дослідів і Публікацій НТШ 35-м випуском заходами Регіонального Об'єднання „Тернопільщина” по'явився в 1983 році третій том збірника „Шляхами Золотого Поділля”. Збірник охоплює землі Тернопільщини і Скататщини. Книжка має 846 сторін 8-ки, в твердій обкладинці з синього полотна зі золотом тисненням заголовком.

Збірник приготували редакційна колегія в такому складі: Роман Миколаєвич (голова), Пилип Гайда, Марія Кінасевиц, Осип Кравченко, Володимир Мацьків, Богдан Остап'юк, Оксана Сосновська.

У вступному слові редакційної колегії сказано, що спонукою видати 3-й том була обставина, що два перші томи (1960 і 1970) р. з одного боку не охопили всіх питань, зв'язаних із Тернопільщиною й Скататщиною, з другого боку, що попередні томи „показали під деяким тиском нетерпеливих передплатників і залишили багато питань нерозкритими. Тому й вирішено продовжувати збирання матеріалів до 3-го тому, який мав би виповнити прогалини двох попередніх... та який був би науково так опрацьований, щоб послужити дослідникам достовірним джерелом інформації”.

Матеріали, вміщені в 3-му томі „Шляхами Золотого Поділля” можна схарактеризувати як джерельно-документарні, дослідницько-наукові, мемуарно-документарні і мемуарно-літературні. Поміж численними авторами матеріалів збірника виділяють прізвища видатних наших науковців, культурних і мистецьких діячів, громадських діячів — проф. д-р Володимир Кубийович, проф. д-р Василь Лев, о. Іреней Назарко, Йосиф Гіряк, Роман Завадович, Іван Дурбак, Євген Олесьницький.

Матеріали впорядковані за такими розділами: Історія. За державність, Церква, Шкільництво, Культурно-освітні та спортивні організації, Економіка і медицина, опіка, Статистичні дані й описані міст і сіл Тернопільського та Скататського повітів, Життєписи визначних людей (священники, вчителі й науковці, правники, суспільно-громадські діячі, мистці, письменники, емігранти). Спомини, Тернопіль сьогодні. Резюме англійською мовою, Післяслово.

Закінчення на ст. 3.

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

І ПРИГАДАЛОСЬ...

О-КА і її „Різдвяний подарунок” нагадали мені давні часи. Такі далекі і такі близькі. Йдеться тут також про дарунок, хоч зовсім іншого характеру.

Ото ж у жіночій гімназії Товариства Української Інституту для дівчат щороку в Перемішлі торжественно справляли свято Миколая. День вільний від наукової діяльності. Служба Божа в інститутській каплиці, в якій усі (150-200) інститутки брали участь, а ввечері в концертній залі на сцені „Миколаївська” вистава. Зал завжди була повна, бо були запрошені також учні мужеської гімназії й громадянства. Дівчата під проводом учительки, приготувалися до виступу старанно й придумували всякі незлобні жарты, бо й чортик, річ ясна, виходив на сцену. Діставалося часом і професорам і товаришам студентам.

Уоловині тридцятих років фізику і математику вчив проф. Зиновій Храпливий, який якраз перед „Миколаєм” здобув докторат в університеті у Львові. (Вже тоді він вивчав англійську мову й брав участь у міжнародних наукових конференціях). Усміхнівшись до мене, він сказав, що вчителька й рішення його щодо подію відзначити. Вони любив його за погідну вдачу і за те, що він радо ділився з ними своїм знанням, відповідаючи на різні питання й ніколи не висміюючи їх-ньої наївності, як це часом робили деякі вчителі.

А був проф. Храпливий дуже високого росту — понад згаданого „Миколая” на сцену виходив чортик (жартівлива Стефа Смик), підходить до ангела, шось шепоче, ніби дивується, а тоді схилився до кошика з дарунками, витягає звідти величезний олівець-рекламу з виставки крамниці, довгий на якого півметра і хіба зо сім сантиметрів у промірі, який пустаки десь з трудом роздобули, й звертаючись до присутніх на залі, проголошує дослівно: „Що я бачу, що я чую, пане докторе, гратулюю!” А тоді з карточки на олівці відчитує з невинною міною: „Панові докторові Храпливому олівчик до нотеса”. Зал очевидцю загремів сміхом, а професор пішов повагом відбирати свій дарунок.

Цей маленький спомина присвячую колишнім інституткам, нашим дорогим вихованцям, з яких уже хіба нікого немає між живими й докторові Зиновію Храпливому, довголітньому професорові університету в Сент Луїс, Мо., нещадно, бо 1-го жовтня 1983 року переніс у кращі світи.

Про визначну особистість цього нашого науковця напевно напише хтось компетентний.

Л. Цегельська

Михайло Кучер

ВСЕ ДЛЯ ЛЮДИНИ І СОВЕТСЬКИЙ ГАЗ ДЛЯ ЗАХОДУ ТАКОЖ

звернено уваги на щоденні життєві потреби людей, які там працюють.

Насамперед будовано м'ягку компресорну станцію, а за будову житлових будинків, шкіл, лазень, дитячих садків, шпиталів цілком забули.

Уренгой дає вже 40 відсотків загального видобутку земного газу СРСР, а доріг з твердою поверхнею там нема. Потрібні будівельні матеріали привозили з морозами, коли замерзло болото, а літом повітряним шляхом.

За даними 1981 року в Уренгой річно будували 10 кілометрів шляхів, а заплянувано 300. Тому за останню п'ятилітку на повітряний транспорт витрачено 75 мільйонів карбованців. За ті гроші можна будувати залізницю довжиною 200 кілометрів.

Відсутність пільгів побільшує видатки на експлуатацію у три рази. Так виглядає політика в економіці. Советська „Економічна газета” з листопада 1982 року хвалилася, що Тюменський район має 640 свердловин, а

газопровід 12 тисяч кілометрів. Але газета не сказала, що 80 свердловин не вміли урукомити. Робітники працюють при температурі — 40-ї — 50 ступенів Цельсія. Ужа погана і нездорова. Немає товщів, овочів, вітамінів. Бувають випадки цинги. Окремі кімнати має тільки 30 відсотків робітників. Нема культуриного життя. Алькоголізм — пошесть. П'ють мужики, жінки і діти.

Машини не витримують низької температури і стають. Працюють руками. Техніка нищиться у п'ять разів швидше нормального часу. Партія хвалиться успіхами, які здобути ціною життя і здоров'я робітників.

Партія знає дійсний стан, але вживає постійного віражу „окремі недоробки” і вони тривають вже 60 років.

Академік Г. Марчук писав, що темпи розвитку Сибіру мають бути в 1/2-2 рази більші від середнього розвитку Союзу. Якщо Сибір не буде розвиватися так, що підле перед Союзом, це викличе економічний занепад країни в цілому з причини

сировини і палива.

Режимові не залежить на здоров'я робітників. Рожево настроєні советські журналісти, добре вигодовані й одягнені пишуть: „П'ятдесят-шістдесят ступенів морозу. Вітер дме з Льодового океану і збиває з ніг. Все це не лякає ентузіастів, які працюють за газом, „Дайш Ямбург”. Ентузіасты також не звертають уваги на відсутність добре помітись, на відсутність клубу, театру, доріг, лікарні. Одним словом — так переконані журналісти — не звертають уваги на все необхідне для життя. Залишається тільки вульгарне „дайш”!

М. Горький вигадав гасло: „Людина — це звучить гордо”. Советське життя те гасло переробило: „Людина — це звучить гірко”.

У перших днях січня 1984 року советський газ почав прибавити до Франції. Час дещо зменшив початковий ентузіазм. Почали зменшуватися ціни на нафту, Франція і Західна Німеччина хочуть переглянути свої контракти з СРСР. Ціна за газ має бути нижча, як її калькулювали спочатку. Західні фахівці сумніваються, що дозволений газопровід з Уренгой до Франції, Західної Німеччини та Італії буде працювати безперервно.

Повний заголовок цього звернення до українців є „Передмова автора до українського видання”. Там читаємо:

Я отримав прохання написати передмову для перекладу „Animal Farm” на українську мову. Я добре свідомий того, що пишу для читачів, про яких нічого не знаю, та й вони, мабуть, ніколи не мали нагоди довідатися про мене.

Від мене, мабуть, чекають, щоб я розповів у цій передмові, як поживав мій „Колгосп Тварин”. Перед цим мені доведеться сказати дещо про себе та про події, що кризь них я дійшов до моїх політичних поглядів.

Народився я в Індії у 1903 році. Мій батько був урядовцем англійського адміністративного апарату в Індії, а моя родина була звичайною собі родиною з тих, що становлять середню верству, себто ту верству, що її членами є військові, священники, урядовці, вчителі, правники, лікарі тощо. Освіту одержав у Етон, а найкращішій та найбільш суботничній з англійських public schools* Проте я попав туди тільки тому, що був стипендістом. Інакше мої батьки не змогли б мене вчити у школі цього типу.

Швидко після закінчення школи (мені не було ще тоді повних двадцяти років) я вийшов у Бурму і вступив у лави Імперіальної поліції в Індії. Це була озброєна поліція чи пак жандармерія, щось дуже подібна на еспанську Guardia Civil чи Guarde Mobile у Франції. На цій службі пробував п'ять років. Вона була мені не до вподоби і сповнилася ненависті до імперіалізму, хоч у той час націоналістичні настрої в Бурмі не відзначалися особливою силою, а відношення англійців до бурманців не було особливо погане. Повернувшись в 1927 році до Англії у відпустку, я відмовився від старшинського чину і вирішив стати письменником, на початку без особливих успіхів. В 1928-1929 роках жив у Парижі й писав повісті, яких ніхто не хотів друкувати (я їх усіх потім понищив). У наступні роки жив як щастливо, і не раз голод заглядав мені у вічі. Тільки починаючи з 1934 року, зміг утримуватися із заробітків за власні твори. У перехідні роки я, бувало, цілими місяцями жив між біднотою, між півзлочинними елементами, що мешкають у найгірших частинах бідних кварталів або снують по дорогах, жебраючи чи крадучи. Часто через брак грошей мені доводилося перебувати між ними, а втім їхнє життя дуже мене цікавило. Кілька років я

посвятив (на цей раз більш систематично) вивченню умовин побуту й праці шахтарів у північній Англії. Більш менш до 1930 року я не вважав себе за соціаліста. По суті я не мав тоді ясно окреслених політичних поглядів. Я став соціалістом більше через відразу до знедоленого, занедбаного життя більшості частин промислового робітництва, ніж через теоретичне захоплення плянним суспільством.

У 1936 році я одружився. Майже того самого тижня почалася громадянська війна в Еспанії. Ми обоє з дружиною виявили бажання поїхати до Еспанії та взяти участь у війні по боці еспанського уряду. Ми зробили це через півроку, коли я закінчив працю над книжкою, що її якраз тоді писав. В Еспанії я пробув біля шести місяців на арагонському фронті, поки мені біля Huesca фашистський снайпер не прострелив шию.

У ранньому періоді війни чужинцеві нелегко було розібратися у внутрішній боротьбі, що точилася між різними політичними партіями, прихильними до уряду. Через ряд випадкових подій я вступив, як більшість чужинців в Еспанії, не до міжнародної бригади, а до міліції Р. О. В. М., до т. зв. еспанських троцькістів. Таким чином в середині 1937 р., коли комуністи здобули контроль (чи часткову контроль) над еспанським урядом і почалося переслідування троцькістів, ми обоє з дружиною опинилися між переслідуваними. Ми справді мали щастя, що нам вдалося покинути Еспанію живими та це й не бувши ні разу арештованими, багато з-поміж наших друзів розстріляно (комуністами — Л. В.), інші просиділи довгий час по в'язницях чи просто позникали.

(Продовження буде)

*Це не прилюдні „народні школи”, а якраз щось протилежне: закриті дорогі середні школи з інтернатами, розташовані далеко від міст. До недавнього часу туди приймали виключно синів багатих шляхетських родин. Мірське свіжо розбагатілих банкірів 19 ст. було пропхати своїх синів у public school. У школах тих кладує у великій мірі натиск на спорт, що, мовляв, виробляє панівну, тверду та джентельменську поставу. Між ними школами Етон — особливо славиться. Великий тон, брутність, сказав, що перемога під Ватерлоо виборена на крикетових гримах Етон. Недовно це величезний відсоток людей, що так чи інакше керували Англією, були вихованцями public schools.

ЗАЯВА СЕН. ПАВЛА ЮЗИКА

У зв'язку зі статтями в комуністичній газеті „Життя і Слово“ з 5-го і 12-го грудня 1983 р., де згадувалося про прізвисько, на засіданні Президії Світового Конгресу Вільних Українців, яке відбулося в Торонто 21-го січня, ц.р., я зложив наступну заяву:

У 1971 році Канада і СРСР підписали договір у справі культурних і освітніх обмінів. Відтоді різні групи і делегації з СРСР відвідували Канаду і подібні групи з Канади відвідували СРСР.

Коли минулого року делегація з СРСР відвідала Канаду, президент (спікер) Сенату, який в тому часі був зайнятий іншими справами, попросив мене привітати цю делегацію. Це я виконав у часі обіду в парламентарному ресторані, говорячи про обмін.

Я, як канадський сенатор, репрезентував Канаду, а не Комісію Прав Людини СКВУ чи будь-яку іншу організацію, до якої я належу.

Як показує мій рекорд 20-літньої сенаторської праці, я не боюся говорити навіть з ворогами в обороні людських прав, свободи і державності українського народу.

Сен. Павло Юзик

Вісті з Осередку св. Андрея в Норт Порт-Мінерал Спрінгс

В дні 29-30 жовтня 1983 року наш Осередок брав активну участь у „Етнічному фестивалі“ шпиталю св. Йосифа в Норт Шарлотт, де ми мали два танки з українськими харчами. У вольній частині цієї імпрези наші молоді танцюристи Діана, Аріяна та Андрій Нічкі виконали українське національне танцю. Оперовий спів П. Черник проспівав кілька ліричних українських пісень. Присутні оплесками нагороджували виконавців.

2-го листопада ред. Дмитро Корбут, учасник Маніфестації у Вашингтоні з нагоди 50-ліття Голодомору, програв п'ятихвилинний жалобний концерт, який відбувся у репрезентативному Кеннеді Центрі. Присутні зі зворушенням і влучністю оплескували його.

Сьомого грудня Н. Давидович із Маміні виступив гарний і докладно опрацьований фільм із маніфестації у Вашингтоні у Форт Лодердейл з приводу 50-ліття Голодомору. 10-го грудня В. Ваверчук виступив по-мистецьки оформлені прозирки зі своєю подорожжю на Україну, зі свого села, де він народився і виростав — села нещодавно спустошеного Лемківщини.

18-грудня відбулося у нашій працелюбній соборницькій громаді велике свято посвячення прибудівки, у якій містяться каплиця, читальня, бібліотека та крамниця з музичним відділом. Священники двох віровищ, католицького і православного, виконали посвячення. Це були о. митрат Т. Форесті, прот. о. М. Пилипак та о. І. Ричук. ЧСВВ. Незвичайно радісні і небудані враження на присутніх (кожого 200 осіб) зробили великі і просторі залі прибудівки, які красою модерної конструкції переконали усякі сподівання; раділи великим успі-

хом людей доброї волі і серця присутніх були наповнені глибокою пошаною і вдячністю до усіх тих, які скормили, безомовно і як частку серця, неспокійні утоми — наші пані („ліричні“) та усі чинні члени нашої громади, які повні оптимізму і посвятності, стрімко до наміченої цілі, додаючи ще одне незвичайне зведено у ланцюг нашої соборності.

Потім відбувся обід, поперезений молитвою-благословенням і промовою о. І. Ричука. ЧСВВ. якого нагородили присутні, повстаючи з місць, рясними оплесками.

Жертвним великим датками на цілі громади присутні засвідчили, що ми на праведній дорозі „Великого бажання“ в слід заклику класичної Геллади.

23-го грудня відбувся п'ятий ІУ СКВУ, за столом: сен. П. Юзик, Йосиф Лисогір, Я. Степанов, д-р О. Соколович та Е. Гринків. 27-го грудня — висвітлення фільму з виступів танцювальних ансамблів України, який привіз зі собою проф. Юрій Дорощев з Торонто. 28-го грудня — поїздка автобусом членів Осередку до Орландо — „Епкоу“, де виступала українська танцювальна група з Чикаго. 29-го грудня — Вечір бандури Романа Левицького. 31-го Новоріччя, із великим успіхом відбулася, забава. 3-го січня 1984 року — доповідь ред. О. Пилипа про ОУН — „Уявлення дійсності — спроба об'єктивної аналізи“. У грудні 1983 року суспільна опіка Осередку провела збірку одягу і вислала 21 пакунку українцям, що потерпіли від повені у Бразилії. Пакунок вислано на адреси католицьких та православних парохій. На оплату пошти зібрано понад 600 дол.

всг.

СПІКЕР ПАЛАТИ Репрезентантів, демократ з Массачусетса Томас О'Ніл, критикуючи вісім демократичних кандидатів за те, що вони заволоділи присягою уваги критики президента Рональда Регена, тепер вже офіційного кандидата Республіканської партії, а більше змагаються самі між собою. „Я був би більше щасливий, якщо б вони перестали воювати між собою, а всю енергію скерували на викриття помилок і недотримань Р. Регена“, — заявив О'Ніл на пресовій конференції. Взагалі він уважав, що „залишення Президента до демократії в обидвох палатах Конгресу у справі дефіциту, є свого роду перекидування відповідальності з теперішньої Адміністрації на інших“. Т. О'Ніл, кажучи політичні спостереження, став тепер постійним критиком політики Уряду Р. Регена. Спікер думав, що новий бюджет Президента, який передбачав по стороні витрат 920,5 мільярдів доларів, не має жадного вигляду на прийняття в Конгресі.

ВІСЬПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ знову вибирається у перших днях лютого до Західної Європи, щоб там на місці з лідерами Північно-Атлантичного Союзу (НАТО) обговорити справи безпеки і перспективи на майбутнє цієї оборонної організації. Буш зупиниться довше в Люксембурзі, Великобританії, Західній Німеччині, Бельгії Італії й інших країнах.

УВАГА! ВЖЕ МАЄМО НА СКЛАДІ КНИЖКУ УВАГА!

Володимира Барагури

МЕЧ І КНИГА

ЗБІРКА ІСТОРИЧНИХ І БІОГРАФІЧНИХ ОПОВІДАнь
ДРУГЕ ДОПОВНЕНЕ ВИДАННЯ, з кольоровими ілюстраціями ПЕТРА АНДРУСЕВА І МИХАЙЛА МИХАЛЕВИЧА

„Меч і книга“ — це необхідна допоміжна пектура при навчанні українців

112 сторінок — ціна \$6.00 + порто.

Мешканців штату Нью-Джерсі зобов'язує 5% ставитового податку

ЗАМОВЛЯТИ

"SVOBODA" BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Дітройт...

Закінчення зі ст. 1.

кої Державності" на терені стейту. Відчитала також список проклятих, що їх видали мейори Дітройту, Воррену, Гемтрему та інших. Згодом відчитано листу прибітків, що їх надіслали, обидва сенатори — Дональд В. Рігел і Карл Левін, конгресмени В.С.Блумфілд і Д.М.Гертел, Дж. Меннен Вільямс, суддя найвищого суду в Мишигені, та мейори сусідніх міст. Д-р Олександр Серафін представив відомого історика-науковця, професора Мишигенського університету д-ра Романа Шпорлюка і попросив його до слова.

Проф. Шпорлюк пролунав до нюансів святкову промову базувати на світлих історичних подіях 22-го січня 1918 і 1919 років. Вони освячують ціль та стимулюють боротьбу українського народу за свою суверенну державу. Сучасний окупант України, комуністичний режим, за ширмою якого ховається російський шовінізм фальшує історію України до таких меж, що навіть історики в СРСР не відволени з того. Українська спільнота в діаспорі повинна покласти собі за завдання виховати таких велетнів духа, як Михайло Грушевський, Симон Петлюра, митрополит Андрей Шептицький та інші. Без таких велетнів змагання української нації за свою самобутність не може бути успішним. Навіть під сучасну пору українська спільнота у вільному світі є спроможна виконувати це завдання при співдії наукових кіл із суспільно-громадським провідом.

Промова д-ра Шпорлюка була новою та таких святкувань. Замість патрістичних фраз — конкретні завдання. Учасники прослухали її з особливим увагою, а згодом виявили оплесками свою вдячність прелегентові.

У витошеній деклямації зі збірки Олеса Бердника „Свята Україна“ студентка Ліда Кучер виявила вже не вперше свій мистецький талант.

Поява на сцені Капелі Українських Бандуристів ім. Т. Шевченка аудиторія прийняла греким аплязом. Програма концерту складалася на чотирьох частин — історичних і стрілецьких пісень. Після того, мгр Рома Дигдало, голова Програмової комісії, в короткому слові вказала, що Капелі сповняється цього року 65 років існування. Капеля як мистецька перлина є справжньою гордістю всієї української спільноти, а дітвірської громади зокрема, бо вона має тут свій осідок. Як вияв пошани і вшанування Леся Федоровича і Ліди Косса вручили маестрові Григорієві Китастому кіш квітів, під гремкий апляз і стоячу овацію цілої аудиторії.

На закінчення Святочного концерту ціла аудиторія набожно проспівала „Боже Великий“.

Діловий комітет виконав успішно свої завдання. Це завдяки наполегливій праці та співпраці всіх членів, зокрема тих, що займалися окремими аспектами, а саме: З. Василькевич — голова, В. Колодич — заступник (радіо, зв'язки); Рома Дигдало, Олена Лісківська, д-р О. Серафін, Л. Татух (програма); Д. Березовський, С. Зубаль, Ліда Колодич, О. Бігун, П. Семенен (подорожчів підготовки); Емілія Запорожеч, С.Віхар, М. Віхорек (зв'язки з урядовими чинниками, англійськими публікаціями); Б. Сердюк, Я. Бачок (фінансові справи); Роман Лазарчук і Василь Паліж (преса, інформація, кореспонденція); Володимир Дигдало (мистецьке оформлення сцени). Успіх слід також завдячувати о. В. Паньчові, ЧСВВ, що своїми закликами в радіо та на проповідях в часі Богослужень закликав парафіян до участі. Не менше причинилися також всі отці парохії українських парафій метрополії своїми закликами в церквах. Вони також входили в склад Почесного комітету.

„Шляхами...“

Закінчення зі ст. 2.

во п. з. „Наша регіональна праця“ в якому з'ясовано хід підготовки видання, список жертвodawців та індекс імен і місцевостей із усіх трьох томів.

Збірник прикрашений численними фотографіями діячів, збірними знімками членів, установ, товариств, організацій, шкіл, побутових, місцевостей, церков, світських будівель. Вміщено теж статистичні таблиці національних груп і демографічного руху, давні й новіші мапи Тернопільщини й окремих місцевостей та окрему кольорову „Карту (повинно бути — мапу) північнозахідного Поділля“ І. Теслі й О. Прухницького.

Додано теж коротку інформацію про сьогодишній Тернопіль і плян міста з 1960 року список назв вулиць Тернополя (давніх, з часів польської окупації й перейменованих більшови-

ками), врешті перелік советських видань про Тернопільщину.

У загальному збірник „Шляхами Золотого Поділля“ виконає своє завдання, для якого призначили його своєю мазольною, забарною працею його співробітників і редактора.

Ціна книжки 35 доларів плюс оплата 1.50 дол. Замовляти: Jaroslav Klymowsky, 539 W. Olney Ave., Philadelphia, Pa. 19120.

Володимир Барагура

ДОПОВНЕННЯ

У доповненні до статті Івана Кедрна п.з. „Посмертна виставка Ярослава Палади“ („Свобода“, ч. 12 з 20-го січня ц.р., треба додати, що на виставці Я. Палади, крім олійних картин, було сім акварель-пастелі і гуші. — Ред.

ОДИН З КАНДИДАТІВ Демократичної партії, проповідник Джессі Джексон, правдоподібно матиме клопоти з Департаментом скаргу, якщо виявиться, що частину його передвиборчої кампанії фінансуватиме Арабська ліга, з якою він в минулому вдержував тісні зв'язки. Взагалі в політичному світі вважають Джексона тісно пов'язаним з країнами арабського і так званого Третього світу. Організація, яку він очолює вже раніше отримувала високі дотатки від Арабської ліги. Адвокат Джексона признався, що в 1981 році вони отримали 100,000 доларів від Кловіса Макуса, постійного спостерігача Арабської ліги в Об'єднаних Націях. Джексон каже, що тут немає нічого дивного, бо з цих самих фондів дотатки отримували американські університети й інститути і ніхто ще досі не квестіонував легальності такої допомоги. Податковий уряд і Департамент скаргу думають інакше.

ПОЧУТТЯ ЗРОСТАЮЧОЇ тривоги охопило ізраїльських політичних і релігійних лідерів після того, як минулого тижня плянувався, але не вдався терористичний акт проти арабів, як група невідомих ізраїльських екстремістів намагалася піджогити бомбу в найсвятішому арабському храмі в Єрусалимі. Спочатку поліція відмовлялася повідомити подробиці цього плянуваного терористичного акту, але потім повідомила, що минулої п'ятниці дійсно, воєннична група ізраїльців намагалася підкласти бомбу в мусульманській мечеті Аль Акса в Єрусалимі.

ЗАХІДНІ КОРЕСПОНДЕНТИ повідомили з Москви, що там стало відомо про великі переміщення і звільнення у високі урядові установи Башкирської автономної советської республіки, яка знаходиться у важливому промисловому районі Уралу. Понад 160 високих партійних і судових службовців були звільнені, а можливо, будуть також відповідно покарані. Недавно в Грузії також офіційно говорилось про великі зловживання владою високих партійних і урядових осіб, але грузини не покарали своїх хабарників і розтратників.

ЗВЕРНЕННЯ

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА

Заходи проти вживання в американських судах советських фальшивих свідчень проти американських громадян зростають.

Крім відкинення закладів співпраці з нацистами Юозаса Кунгиса, слід занотувати такі надійні зміни на цьому відтинку, як переконання деяких конгресменів, що поступовання у цих справах не є на належному правному рівні, новий прихильний відгук у часописах у кількох містах ЗСА та чимраз тісніша співпраця між етнічними групами, що їх члени є наразі на ці советські оскарження.

Українська Ліга Проти Знеславлення є у самому центрі цих справ. УЛПЗ вложила зокрема багато енергії у заходи у цих справах у Конгресі ЗСА і в координації акцій з іншими східноєвропейськими групами. У додатку Ліга помагає фінансово у правній обороні українських оскаржених. Ця фінансова допомога була уділена зокрема у судових процесах, що їх розв'язка може мати, згідно з опінією правників, великий вплив на судові справи інших оскаржених.

Ліга хоче продовжувати боротьбу за справедливість. На жаль, у зв'язку із посиленою діяльністю в останніх тижнях, фінансові резерви Ліги дуже зменшили. Ліга просить допомоги у її праці щедрими фінансовими пожертвами. Пожертви просимо висилати на адресу: Americans Against Defamation of Ukrainians, Inc. P.O.Box 2142, Jenkintown, Pa. 19046.

ОТЕЦЬ РИЧАРД КІПОЛЛА, 41-річний жонатий священник Епископальної Церкви, став, за дозволом американського єпископату і самого Папи Івана Павла II, 11-им одруженим священнослужителем Римо-Католицької Церкви. Він був висвячений минулої суботи, 28-го січня ц.р., в катедрі св. Августина у його родинній діоцезії в Бриджпорті, Конн. Деякі церковні реченки і спостерігачі підкреслиють, що перехід більшого числа єпископальних духовників до Католицької Церкви, може спричинити зворот у настанові Ватикану щодо одружених священників. Відгук серед вірних Католицької Церкви, які особисто знають о. Р. Каполлу, був надзвичайно позитивний.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

НА ПАТРІАРШОМУ ФОНДІ ЗЛОЖИЛИ:

XI — 83

835.01 дол. зі спадку бл.п. Богдана Стефановича, 400.00 дол. Стефанія Балас, по 100.00 о. Петро Гардибала, Василь Леканка, Мирон Бучак, по 50.00 дол. Йосиф Губчак (мислячий доктор), інж. Роман і Любомира Мельник (у пам'ять бл.п. Ольги Луцької-Цибик), Роман і Ярослава Ракочий (замість квітів на могилу бл.п. мей. Михайла Поповича), по 25.00 дол. Степан і Євгенія Кікта, інж. Олександр Пришляк, В.Б. Януш (замість квітів на могилу бл.п. інж. Євстахія Филиповича), Володимир і Ірена Чуміловські, д-р Василь і Марія Гуцулак (замість квітів на могилу бл.п. Марії Берко), Орест і Христина Ганас (у пам'ять бл.п. д-ра Зеновія Храпливого), по 10.00 дол. Лідія Барчинська, Василь і Анна Серета (у пам'ять бл.п. Василя Гуд),

Замість квітів на могилу бл.п. проф. Кліментини Кульчицької зложили: по 25.00 дол. Станіслава Дворян, Стефанія Залітач, д-р Михайло і Марія Погаза.

На Шаховий турнір зложили:

100.00 дол. Зіновій Томків, 30.00 дол. Лев Марків, 20.00 дол. о. Білогорський, по 10.00 дол. Ірена Марків, Роман Кузильяк,

Збірка у пам'ять бл.п. Осипа Маруська — переспав Іван Скіра, Філадельфія, Па.

по 50.00 дол. Євгенія Луцин, Марія Маруська, Іван і Дарія Скіри.

листа ч. 1821 — збірка в Ютиці, Н.Й. — збірка Любов Княгиницька, зложили: 30.00 дол. о. Богдан і Володимира Смики, 25.00 дол. Н.Н. по 20.00 дол. Омелян і Ярослава Томч, Володимир і Марія Івасів, по 10.00 дол. Любов Княгиницька, Н.Н., Руза Рабарська, Михайло Ніколайчук, Софія Ленюк, по 5.00 дол. Катерина Драгош, Філі Драгош, Василь Пилипчук, мол., по 3.00 дол. Олександр Дзидяк, Анна Семеняк, 2.00 дол. Михайло Колеса, по 1.00 дол. Текла Рутана, Федора Сенько.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріаршого Фонду складає щиро подяку усім великодушним жертвodawцям і збірникам.

Всі датки на Патріарший Фонд Товариства Свята Софія можна віддати від податку:

IRS No. 23-74380645
Чеки просимо вписувати на:
St. Sophia Religious Assoc. — Patriarchal Fund
та пересилати на адресу:
7911 Whitewood Rd.
Philadelphia, Pa. 19117

РЕСТРАЦІЯ ПЕРЕД ПРЕЗИДЕНТСЬКИМИ ПЕРЕДВИБОРАМИ В НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк — Особи, що бажано зареєструватися перед президентськими передвиборами в Нью Йорку в дні 3-го квітня 1984 року, мусять зареєструватися до 3-го лютого 1984 року, у Виборчій раді при 131 Варік вул. (10-й поверх), де можна дістати відповідні рестраційні аплікації. Бюро Виборчої ради буде відкрито до півночі в п'ятницю, 3-го лютого ц.р., щоб прийняти аплікації.

Реструватися повинні особи, які покінчили 18-й рік життя і старші; ці, що ніколи ще не голосували; ці, що не голосували в останніх чотирьох роках, і ці, що перенесли на нові помешкання. За дальшими інформаціями слід телефонувати на число: (212) 924-1860.

ПОДЯКА

3 Воли Всевишнього відійшла у Вічність дня 7-го серпня, 1983 року.

моя Найдорожча і Незабутня Мама

бл.п. Ярослава з Мисевичів Левицька

В цім часі могого безмежного горя в подяці клоню голову перед людьми, які стали мені в поміч і виявили розуміння моєї потреби теплої співчутливої слова. Дякую о. Себастьянові Шевчукові, ЧСВВ, який не зважаючи на своє слабе здоров'я, на кожний мій поклик давав Покійній духову підтримку і силу. Він допоміг мій Мамі, помімо найтяжчих переживань, втримати погідність, тиху спокійну життерадісність. Він підсилює її велику християнську віру і духовий спокій. Так без слова нарікання вона прийняла Боже Волю. І через це остало вона в мій пам'яті — погідна, життерадісна і завжди „соняшна“. За це йому моя безмежна вдячність. Дякую йому теж за відправу Парастасу, а о. Лево-ві Голдейові, ЧСВВ, за відслуження Похоронної Служби Божої, за глибокі, християнські слова-прощання і за відпровадження Покійної, як і недавно могого Батька, на Вічний Спочинок. Щире спасибі моєму кузинові, о. Романові Ганкевичеві з Гамільтону, Канади, який помімо своїх важливих обов'язків перебував зі мною і улегшив мені ці безмежні сумні дні, а своєю участю збагатив усі похоронні відправи.

Дякую моїм кузинкам, Марті і Вірці Ганкевич і Теті Ірені Старосольській, які на мою першу просьбу прийшли до мене з фізичною і духовною допомогою і не опустили мене та залишилися біля мене під час найтяжчих хвилин могого життя. Подяка теж моїй братові Маргареті, яка хоч з холодної Англії, показала велику любов і гаряче серце.

Дякую моїм „тітам“, пані Нусі Никифорак і пані Стефі Крушельницькій, які з давніх часів прийняли мою Маму як свою сестру, ніколи не забули нас і завжди помагали нам в тяжких самотніх днів лікування моєї Мамі.

Паням, членам 64-го Відділу Союзу Українок, за їх вияв пошани і любові до моєї Мамі, і пані Христі Навроцькій, Голіві Іх Відділу, моїй і моєй Матері, і Ласовій Подрузі, щира подяка за прощення — слова в Дорогу Вічності.

Пані Старосольській, моїй кузинці і моєму кузинові о. Романові Ганкевичеві, щире спасибі, за слова розради і потіхи і за спогади-пам'ятки з життя моїх Батьків.

Родині, друзям і знайомим за участь в похоронних відправах, за телеграфічні, листові і телефонічні слова розради, за щирі, теплі стиснення руки і тілі слова „співачуємо“, якими Ви вшанували пам'ять моєї Мамі, а для мене були великою і безмежною поміччю. За це Вам, Дорогі, безмежне Спасибі.

Віра Левицька — донька

В пам'ять бл.п. Ярослава з Мисевичів Левицької померт-ви зложили:

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ: 970.00 дол.

по 100.00 дол. — д-р Ярослав і Зоя Рожанковські, Александер і Гелен Шлефер, Віра Левицька, 50.00 дол. — д-р Теодозія і Люба Крупі, 35.00 дол. — 64-й Відділ Союзу Українок, по 30.00 дол. — Родина Соневичких, Христі і Юрій Ференцевич,

по 25.00 дол. — д-р Ярослав і Дарія Миндюки, Ольга Маришук, Богдана і Володимир Гнатківські, по 20.00 дол. — Софія Олесницька, Ірена і Осип Голінські, Галина Кузьма, Марія Кінасеви, Марія Зелена, Марта і Віра Ганкевич, Стефа Крушельницька, Ліда Крушельницька, Анна Никифорак, Люба Раківська, Осипа Леня, по 10.00 дол. — Лев і Оксана Щур, Оля Парубчак, Христі Богдан Левні, Наталка і Марія Титли, Микола і Зірка Галів, Люба Артинишин, Марія Береза, Марія Даниш, Анна Горева, Марія Карпівич, Олена Качала, Поля Кинш, Бронислава Ковалів, Христі Навроцька, Марія Палідвор, Марія Рижинська, Марія Савицька, Ярослава Салик, Ніна Самокіш, Євгенія Тріська,

по 5.00 дол. — Наталія Білоус, Ірина Гошовська, Зіна Захарченко, Володимира Івануса, Євгенія Корчинська, Дарія Костів,

НА ВИХОВАННЯ СВЯЩЕНИКІВ: 520.00 дол.

200.00 дол. — Софрон і Маргарета Левицькі, 100.00 дол. Віра Левицька, 50.00 дол. — Марта і Віра Ганкевич, по 25.00 дол. Стефанія і Дмитро Косовичі, Марія і Богдан Полянські,

по 20.00 дол. — Олена Мартинюк, Іванна і Петро Ганкевичі, по 10.00 дол. — Ярослава і Богдан Жеребичі, Володимир Процик, Неоніла Сохан, Оля і Богдан Михайлів, Володимир і Ліда Величковські, Оля і Ярослав Петрух, Мисро-слава Миросинченко, по 5.00 дол. — Дарія і Роман Яримовичі, Марія Дзидяк,

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „НАШОГО ЖИТТЯ“: 50.00 дол.

по 20.00 дол. — Лідія і Володимир Гладкі, Стефанія і Василь Надрати, по 10.00 дол. — Евстахія Шуган,

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД ПЛАСТОВОГО ЖУРНАЛУ „ЮНАК“

25.00 дол. — Платовіс Племі „Перші Стежі“,

НА ПЛАСТОВУ СТАНЦІЮ В ЧИКАГО

25.00 дол. — Анна Ганкевич,

НА ЦЕРКВУ СВ. ЮРА В НЬО ЙОРКУ: 700.00 дол.

500.00 дол. — Віра Левицька,

200.00 дол. — Софрон і Маргарета Левицькі,

НА СЛУЖБИ БОЖІ:

Ірена Старосольська, Ірена і Олександр Капустинські, Тетяна Трешин, Оля Жевко, Анна Ганкевич, Марія Левицька, Анна Секрета, Віра Ганкевич, Марта Ганкевич, Софрон Ганкевич, Марія Кінасеви, Софрон Левицький, Іванна і Петро Ганкевичі, Тиміш і Оля Білостіцькі, Роман і Дарія Яримовичі, Олена Мартинюк, Родина Голінських, Ігор і Стефанія Заліць, Нетті Келі, Дарія Заферт, Мисрослава Заферт, Анна Никифорак, Стефа Крушельницька, Володимир Процик

ЗГІДНО З ПОВІДОМЛЕННЯМИ американських та далекосхідних військових керівників та дипломатів, американська військовоморська флота посилала свої спостереження за розбудовою советських військових баз Кам Ран і Да Нанг у В'єтнамі. Ці розвідувальні дії наспіли в той час, як ЗСА, Японія та інші країни південносхідної Азії затримували советською розбудовою сухопутних, морських і повітряних військових сил від півдня В'єтнаму до далекіх окраїн півночі Сибіру. Советський Союз уже повністю засвоїв ті американські військові бази, які були побудовані у В'єтнамі під час в'єтнамської війни, і розбудовує їх, особливо бази Кам Ран і Да Нанг.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

ЦІНИ ОГЛОШЕНЬ

у щоденнику „Свобода“ та у „Ukrainian Weekly“

З увагою на підписку поштової оплати (понад 100%) за виписку „Свободи“ та „Українського Тижневика“, як також повільний зрост цін на газети та інші друкарські матеріали. Адміністрація „Свободи“ БУЛА ЗМУШЕНА підвищити ціни оголошень.

ЦІНИ ОГЛОШЕНЬ у щоденнику „Свобода“

1 інч через одну шпальту — за академіч. посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 6.00

1 інч через одну шпальту — за приватні посмертні згадки, бізнесові оголошення (забави, фестивали, пісні, бенкети, банкі, продажі, д. д.) \$10.00

Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по за кожний інч (1 інч в 8 шпальт) \$10.00

Якщо до оголошення включиться знімок — коштів буде додатково:

Фотопортрет на одну шпальту \$ 8.00

Фотопортрет на дві шпальти \$12.00

Оголошення на чергове число мусить влітнути до Адміністрації 2 дні перед появою числа

ЦІНИ ОГЛОШЕНЬ в АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВІКУ UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту — за академіч. посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 6.00

1 інч через одну шпальту — за приватні посмертні згадки, бізнесові оголошення (забави, фестивали, пісні, бенкети, банкі, продажі, д. д.) \$10.00

Оголошення на чергове число мусить влітнути до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА.

Телефонічно оголошення НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки у написаних випадках.

Посідачі заплановані в разі зупинки за оголошенням висловлюють тиша на спеціальних програвачах.

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО

КОШТУЄ
\$5,000 — \$10,000
забезпечення

АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Такі низькі вкладки для нових грамот

Акцидентовою Забезпечення, виданих після

1-го жовтня 1983 року, виносять:

\$6.50 річно

\$3.35 піврічно

\$1.75 квартално

.60 місячно

ЦЮ ГРАМОТУ МОЖУТЬ НАБУТИ ТІЛЬКИ ЧЛЕНИ

УНІОСІУЗУ У ВІСІ 16 до 55 років.

**UKRAINSKE BYURO
PODOROZEJ**
Марійки Гельбіг
scope travel inc
(201) 371-4004 — 845 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106

НАЙДЕШЕВШІ ТУРИ в УКРАЇНУ на 1984 рік — від \$999.00

Назва тури	Дата відлету	Маршрут	Ціна	Ч. днів	Після
Львівська I	7 травня	Будапешт, Львів, Будапешт	\$ 999.00	10	SR
БАНДУРА I	14 травня	Будапешт, Львів, Київ/Київ, Тернопіль, Будапешт	1299.00	17	SR
УКРАЇНА й АЛПІН	20 червня	Будапешт, Львів, Київ/Київ, Відень, Зальцбург, Мюнхен	1899.00	16	SR
БАНДУРА II	25 червня	Будапешт, Львів, Київ/Київ, Тернопіль, Будапешт	1499.00	17	SR
РОМАНТИКА	11 липня	Бухарест, Чернівці/Київ/Київ, Подільський, Київ/Київ, Чернівці, Ялта, Львів, Ужгород, Відень	1979.00	22	SR
КВІТКА	19 липня	Прага, Ужгород, Львів, Ялта, Київ/Київ, Відень	1779.00	19	KLM
ПОДІЛІВКА	24 липня	Будапешт, Львів, Тернопіль, Будапешт	1299.00	15	SR
ПІСІВКА	4 серпня	Будапешт, Львів, Ялта, Київ/Київ, Москва, Ленінград	1769.00	19	KLM
УКРАЇНА й ІТАЛІЯ	15 серпня	Будапешт, Львів, Київ/Київ, Відень, Рим, Венеція, Флоренція, Рим	2099.00	21	SR
ЗОЗУЛЯ	23 серпня	Київ/Київ, Тернопіль, Львів, Відень	1599.00	15	SR
Львівська II	17 вересня	Будапешт, Львів, Будапешт	1049.00	10	SR
БАНДУРА III	1 жовтня	Будапешт, Львів, Київ/Київ, Тернопіль, Будапешт	1299.00	17	SR

При деяких турах можливість продовження поїздки в Зах. Європі без додаткових оплат за літ, при інших можливості відвідати рідних в Польщі у поворотній дорозі.

Please forward your 1984 TOURS TO UKRAINE brochure:

Name

Address

Tel.: (.....)

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ЦВІНТАРЯ-ПАМ'ЯТНИКА

4111 Pennsylvania Avenue, S.E., Washington, D.C. 20746

пропонує усім українцям, їх рідним і приятелям

СТАТИ БУДІВЕЛЬНИКАМИ-ВЛАСНИКАМИ

УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПАМ'ЯТНИКА

МАВЗОЛЕЮ

ЗАКУПОВУЮЧИ ЗАЗДАЛЕГІДЬ КРИПТИ НА ПОХОВАННЯ

• В Другому і Третньому Ярусх 2750 дол.

(Ціни включають вічний догляд)

• Можна надати місце поховання в землі і передплатити всі обслуговування, бетонні крипти, пам'ятники і т.п. заздалегідь або у випадку потреби.

• Одне місце в землі — 720 дол. (Включає вічний догляд).

По докладній інформації, без жодного зобов'язання, просимо вислати купон на адресу:

UKRAINIAN MEMORIAL INC.

P.O. Box 430 • Dunbar, Md 20754

або телефонувати на наш, кишот (копект) (301) 568-0530

вівторка до суботи, від год. 10-01 вранці до 2-01 по пол.

Різдвяна Ялинка—дитяче свято

Неділя, 8-го січня 1984 року Божого, другий день Різдва Христового за старим стилем, надовго залишиться в пам'яті і серцях українських любих діточок, а також і дорослих. Після Служби Божої в цей день Школа Українознавства та релігії при православній парафії св. Покрови у Філадельфії силами батьків, учителів, з „артистами“—самими дітьми, влаштувала Ялинку, яка відбулася урочисто й дуже добре. Всі діти, добре підготовані, свої ролі виконували з піднесенням і по-рівно українською мовою. Було приємно й радісно бачити їх в українських строях, чути зворушливі декламації, співи, музику.

Ще перед початком імпрези керівник педагогічної частини М. Савеска звернулася до всіх присутніх, привітавши з Різдвом Христовим та Новим Роком, із закликом—допомогти нашим українським поселенцям у Бразилії, що сильно потерпіли від зливи—повені, яка навістила Бразилію минулого літа й принесла великі руїни. Люди лишилися без даху над головою, без необхідних матеріальних засобів до життя. Треба нам усім відгукнутися з допомогою, хто чим може: грошми, одягом, книжками. бо діти там позбавлені можливості навіть відвідувати школу. Відгукніться! Допоможімо! Виконаймо наш національний і християнський обов'язок. І тут же п-ні Петрик вручила 5 дол. своєї скромної пожертви, а інші напевно наслідуватимуть її.

Перед початком імпрези присутні підкріпилися смачними українськими стравами, що їх приготували невтомні руки матері та бабусь наших дітей під керівництвом Батьківського комітету, головою якого є енергійна і працьовита Наталя Руда. Була теж організована лотерія, знову ж таки в заряді Батьківського комітету. Рухами й старанням комітетових членів була гарно удекорована сцена з сріблястими сніжинками, вертепом та барвистою оздобленою Ялинкою. Батьківсь-

кий комітет і всі батьки добре попрацювали, а окремо слід згадати добродія Ф. Курдника, який ніколи не відмовляв в друкуванні потрібних нам матеріалів.

Рівно о 1-й годині почалося свято Ялинки, що його започаткував настоятель парафії митрофорний прот. о. Борисенко. Отець-парох привітав усіх з великим святом Різдва Христового та Новим Роком і побажав найкращого в житті кожному. На всіх радість, зала була переповнена батьками, дітьми, бабусями, гостями, молоддю і дітьми.

Після колядки „Бог предвічний“, яку заспівали всі зібрані, почалася мистецька частина у виконанні учнів школи. Учні 4-6 класу проспівали колядку „Христос родився“ бадьоро й упевнено під керівництвом учительки співу Лесі Рудой під аккомпаньямент Оленки Рудой, вихованок цієї школи. На сцені був оформлений „Вертеп“ і учні 1-2 класу виконали спільну декламацію „Вертеп“ під керівництвом своєї учительки Н. Савчук та В. Левиків. Діти у відповідних убраниях сміливо і впевнено виконували свої ролі. Присутні не хотіли відпускати зі сцени наших чудових малют, з уст яких лунала гарна поправа української мови. А ми ж не на Україні. Хіба не радість!

Під керівництвом вчительки Г. Курдик учні 3-ої класу виконали декілька віршів. Всі виконавці вільно й легко трималися на сцені, добре виконували свої завдання: добре проспівали пісеньку „Зима йде“ учениці 4-ої класу Віра Літківська, це наша солістка; напевне майбутня співачка; а учень 9-ої класу Д. Юрчак виконав на скрипці під аккомпаньямент Лесі Рудой три колядки, це наш майбутній музикант.

Були декламації творів поетес Діми і Ганни Черніш, учнями 4-ої класу під керівництвом Р. Іхтарів. Декламували Г. Лей, В. Літківська, П. Дяченко. Терельської декламував учень 8-ої класу П. Адамс. Учні першої, другої, третьої класу проспівали пісеньку „Зайчик в лісі“ та коляду „Радуйтесь всі люди“ (муз. Вавринюк) під керівництвом Лесі Рудой, аккомпанювала Оленка Руда.

І нарешті, „На англійській планеті“ М. Левиківська та „Різдвяна ніч“ О. Кобеш. Інсценізацію виконали учні 6-ої класу під керівництвом вчительки Лесі Долиної (теж вихованка школи) у чудовому оформленні й виконанні. Сценка зробила на присутніх велике враження—англіди й Святий Михайло проганяють нечисту силу (чортки з виллями), переміають Божою правдою.

Тут далі сталася нагода святій силі—янглодам і Св. Миколаєві, роздати Різдвяні подарунки дітям. Це зробило велике враження на малют. З приміщення слід підкреслити ще й те: наші учні попередніх випусків школи, об'єднані в організацію ОДУМ, пішли з Колядою привітати своїх учителів. Із Колядою вони дали дарунок на школу в сумі 100 дол. Підкреслюю цей вчинок молоді з великою примістністю, бо це не один доказ, що праця українських учителів не вмирає.

О. Піддубна

Діяльність Осередку СУМ у Нью Йорку

Школа Українознавства при Осередку СУМ-А влаштувала вечір св. о. Миколая в залі Дому ОУВФ у суботу, 17-го грудня 1983 року.

Діти, батьки і гості зібралися в 2-й годині на відкриття, заспівали коляду „Бог Предвічний“. Після цього учні від 1-ої до 8-ої класу декламували вірші з нагоди Різдва і свята Миколая.

В другій частині програми поставлено сценку з англіками і чортками, а потім св. о. Миколай, який привіз зі собою багато подарунків, їх роздав чинним дітям. Сценку цю підготував учитель 6-ої класу, дружинник Андрій Бігун, на фортепіано грав дружинник Юрій Фурда.

У цей самий день під час імпрези Булава Юнацтва Осередку СУМ влаштувала Зимовий Базар, на якому продавали різноманітні прикраси для ялинок, вироблені дітьми під час юнацьких сходів, та смачне печиво, яке доставили виховники і впрорядники.

Кожного року Булава Юнацтва СУМ-А влаштує костюмову для молодшого юнацтва. Цьогорічна костюмова відбулася 12-го листопада 1983 року під назвою „Цирк“. Кілька тижнів перед тим члени Булави разом із виховниками і впрорядниками приготували різні прикраси та планували програму юнацьких ігор та забав.

Велика зала Дому ОУВФ була так гарно прикрашена, що всім здавалось, що вони справді прибули до цирку. В клітках були різні дикі звірі, як, наприклад, леви, тигри,

зебри, а біля них ходили „кльовни“, „жонглери“, „акробати“ і „залізна пані“. Юнацтва пишалося у різних костюмах, а їх привітали три кульови, чіпаючи коломийку. Цирк мав свою власну оркестру. Висвітлено різні дитячі фільми. Радості юнацтва не було кінця, а виховники подбали і про перекуску.

При кінці програми роздано нагороду для тих, що мали найкращі костюми. Кіш старшого юнацтва з допомогою дружинників СУМ нашого Осередку влаштував вже традиційний Андрійський вечір, що відбувся у суботу, 10-го грудня. Зала Дому ОУВФ була прикрашена блискучими зірками і місяцями і, здавалось, що присутні авійшли до зачарованого місця, шукаючи свою долю.

Програма почалася різними ворожіннями: виливання воску, кидання голка на воду, ворожіння картами і тарілками. Після цього присутні взяли участь у різних іграх і забавах, що ними проводив заступник голови Осередку Іван Лещук.

При кінці вечора юнаки по черзі пробували „вкусити калити“. Хлопці скакали до калити, яка була підвішена на мотузок до стелі, і пробували її вкусити. Наші предки вірили, що котрому це впаде, відстане всі добрі прикмети, що їх його майбутня дружина хотіла б у ньому бачити. Але нікому не вдалося тої калити вкусити, тому її розділено поміж присутніми юнаками.

Христина Цейбрій

Відійшла одна з піонерок

Ірина з Навроцьких Луців—жінка величезної духовної наснаги. Вже минуло їй 90 літ, а ще можна було бачити її на національних імпрезах, у церкві, а головне на сходах Клубу емеритів, де розважала молодих за себе концертами на фортепіано, бо була колись добра піаністка.

Народилася Ірина 15-го січня 1892 року у Львові, де її батько о. Василь Навроцький був катедрником. Її дідо о. Андрій Навроцький, ровесник Маркіяна Шашкевича і його однодумець. До школи ходила Ірина в Долині, де її батько був інспектором шкіл, а закінчила освіту в учительській семінарії СС. Васильянок у Станіславові, де її батько о. Василь продовжував працювати довгі літа як шкільний інспектор.

Під час Першої світової війни родина емігрувала до Відня. Молодешча Ірина працювала в Комітеті допомоги пораненим українським воїнам. Повернувшись після відступу росіян із Галичини до Станіславова, здала там матуру в 1918 році і почала учительювати. Тоді вона познайомилася із старшиною Галицької армії д-ром Андрієм Луїнієм, з яким одружилася. Але недовго жила з чоловіком. Він перейшов із Галицькою армією за Збруч, вона залишилася покищо в Станіславові, де піклувалася пораненими воїнами УГА. Пізніше, навізавши з знайомства з деякими знайомими особами в уряді Петлюри, поїхала з ними на Східню Україну шукати за своїм чоловіком. Жила якийсь час у Кам'янці Подільській, відтак у Вінниці, аж, врешті, розвідала, що її чоловік у Одесі, де він жив, вирвавшись із-під „стенки“ ГПУ. Повернувшись вони до Галичини. Д-р Луїній відкрив адвокатську канцелярію в Борщеві, де став політичним і культурним лідером повіту. Св. п. Ірина вважала до організації жіноцтва, заклавши в Борщеві відділ Союзу Українок, головою якого була довгі роки. Але це спокійне життя не тривало довго. Д-р Луїній відійшов нагло із цього світу на 49 році життя, жертва знущань у полоні.

Ірина переселилася після смерті чоловіка до Львова, де організувала собі маленьке підприємство. Жила вона дітьми—Зіркою і Орликом, та громадською працею. Майже весь свій вільний від заробіткової праці час присвячувала діяльності в Головній Управі Союзу Українок.

Взимку 1941 року перенесла другий удар долі. Її улюбленого сина, що не 15-літнього Орлика (хресне ім'я Роман-Олег) заарештувало НКВД за зв'язки з ОУН і розстріляло. Ірина втратила дещо зі своєї наснаги до життя і боротьби з труднощами і негодами, але не зломалася зовсім. Прийшлося втікати на Захід з мамою, дочкою і внучкою. Зять д-р Ераст Бурачинський, дивізійник, попав під Бродями в полон, в якому проживав до кінця війни, п'ять років.

Переселившись до Америки, Ірина не переставала працювати і брати участь у громадському житті, але роки робили своє. Все ж до кінця боролася і не піддавалася, бойова це жінка була.

Померла 18-го травня 1983 року, похоронена на кладовищі о. Миколая в Чикаго. Мало хто навіть із молодших, з якими колись працювала і боролася св. п. Ірина, є між живими. Чи вистачить ця скромна згадка про одну з піонерок, які кляли в минулому підвалини під наше національне завтра?

М. Б.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН Г. МАРКО, член УНС Відд. 94-го ім. Маркіяна Шашкевича в Геттсфурді, Мінн., помер 21-го листопада 1983 року на 86-му році життя. Нар. 1898 року в Україні. Членом УНС став 1934 року. Залишив у смутку дружину Перл. Похорон відбувся 23-го листопада 1983 року на цвинтарі Воскресіння в Мавит Клемес, Мінн.

Вічна Йому Пам'ять!
Роман Татарський, секр.

ЛУКА ТЕРТИЧНИЙ, член УНС Відд. 63-го ім. „Січ“ в Форд Сіті, Па., помер 20-го грудня 1983 року на 94-му році життя. Нар. 28-го жовтня 1886 року в Україні. Членом УНС став 1919 року. Залишив у смутку дочку Юлію Вольф і сина Андрія. Похорон відбувся 24-го грудня 1983 року на цвинтарі св. Марії в Форд Сіті, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Турко, секр.

МИКОЛА СКРИННИК, член УНС Відд. 259-го ім. Пречистої Діви Марії в Чикаго, Іл., помер 26-го грудня 1983 року на 81-му році життя. Нар. 4-го вересня 1902 року. Членом УНС став 1945 року. Залишив у смутку дружину Марію, сестру Катерину, племінників і племінницю. Похорон відбувся 29-го грудня 1983 року на цвинтарі св. Воскресіння в Джастіс, Іл.

Вічна Йому Пам'ять!
Ю. Гуглик, секр.

МАРІЯ НАЙДОК, член УНС Відд. 147-го ім. св. Михайла в Аллентаві, Па., померла 26-го грудня 1983 року на 84-му році життя. Нар. 1-го січня 1899 року в Шенандоа, Па. Членом УНС стала 1934 року. Залишила в смутку доньку Марію А. Блазюк-Копель, сина — Гері, Михайла, Івана, Альфреда і Вілліама; сестер — Анну Костишак і Етел Сікуклі, 17 внуків і сні правнуків. Похорон відбувся 29-го грудня 1983 року на цвинтарі св. Михайла в Шенандоа Гайтс, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
К. Гуцайлюк, секр.

МАРІЯ ЮНЕВИЧ, член УНС Відд. 56-го ім. св. Івана Хрестителя в Вестлінг, В.В., померла 27-го жовтня 1983 року. Нар. 15-го березня 1892 року в Литві. Членом УНС стала в 1926 році. Залишила в смутку дітей Вірджінію, Катерину, Володимира і Текло. Похорон відбувся на цвинтарі Алленд в Йорк-Віллі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
П. Кугут, секр.

МИХАЙЛО КУШВАРА, член УНС Відд. 171-го ім. Л. Українки в Джерсі Сіті, Н.Дж., помер 15-го грудня 1983 року на 76-му році життя. Нар. 1907 року в Пенсильванії. Членом УНС став у 1925 році. Залишив у смутку дружину Марію. Похорон відбувся 19-го грудня 1983 року на цвинтарі св. Івана в Беллфонті, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

МАРІЯ ГРЕСКО, член УНС Відд. 373-го ім. „Сестричтва Любоми“ в Ст. Луїс, Мо., померла 29-го грудня 1983 року на 90-му році життя. Нар. 27-го червня 1893 року. Членом УНС стала 1920 року. Залишила в смутку сина Вілліама і Івана; доньок — Анну МекФарленд, Еву Подобу, Олену Полізі, Ірену Абухан, шуків і правнуків. Похорон відбувся 31-го грудня 1983 року на цвинтарі Сансет в Ст. Луїс, Мо.

Вічна Йому Пам'ять!
Ярослава Вілліамс, секр.

ЮРКО ЛЕСАК, член УНС Відд. 163-го ім. „Січ“ у Форд Сіті, Па., помер 30-го грудня 1983 року на 69-му році життя. Нар. 1914 року в селі Теплиць, пов. Ярослав, Зах. Україна. Членом УНС став 1964 року. Залишив у смутку дружину Кесю, дочку Маріюку з мужем Крети, брата Василя з роиною, брата Микола з роиною, сестриця Павла з роиною в Польщі, та доньку і ближню родину. Похорон відбувся 4-го січня 1984 року на цвинтарі св. Марії на Факсесіс у Філадельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Т. Дула, секр.

МИХАЙЛО ГОШУЛЯК, член УНС Відд. 356-го ім. „Карпати“ в Омага, Небраска, помер 21-го грудня 1983 року на 68-му році життя. Нар. 1915 року в селі Паушівка, Зах. Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Анну, двоє синів — Ореста і Михайла, чотири дочки — Ярослав, Продислав, Даріо Блазюк, Івану Пенні і Марію Гарфілд, 23-ох внуків, 14 правнуків, одного брата і дві сестри в Україні і дальню родню в Канаді. Похорон відбувся 24-го грудня 1983 року на цвинтарі Вестлоун (українська секція) в Омага Небраска.

Вічна Йому Пам'ять!
Олександр Прохінус, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА,
4-го ЛЮТОГО 1984 р.